

บทความวิชาการ (Academic Article)

การวิเคราะห์แนวคิดการประพันธ์เพลงคอนเสิร์ตมาร์ช หมายเลขหนึ่ง
“เพลย์กราวนด์” ประพันธ์โดย จินณวัฒน์ มั่นทรัพย์

An Analysis of the Compositional Concept of Concert March No. 1
‘Playground’ Composed by Jinnawat Munsap

ณัฐศรัณย์ ทฤษฎีคุณ,*¹ นิพัทธ์ กาญจนะหุด²

¹วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

²คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Natsarun Tissadikun,*¹ Nipat Kanchanahud²

¹College of Music, Bansomdejchaopraya Rajabhat University, Bangkok, Thailand

²Faculty of Humanities, Kasetsart University, Bangkok, Thailand

natsarun.ti@bsru.ac.th, nipatdh.k@ku.th

Received: October 30, 2025 / Revised: March 15, 2026 / Accepted: March 19, 2026

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอการวิเคราะห์แนวคิดการประพันธ์เพลงในบทเพลง *คอนเสิร์ตมาร์ช หมายเลขหนึ่ง “เพลย์กราวนด์”* ซึ่งเป็นบทประพันธ์เพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม ประพันธ์โดย จินณวัฒน์ มั่นทรัพย์ โดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์ 2 ประเด็น ได้แก่ 1) การวิเคราะห์แนวคิดในการประพันธ์เพลง และ 2) วิเคราะห์แนวคิดในแต่ละจุดซ้อมเพื่อเข้าใจแนวคิดในสื่อสารทำนองสำหรับผู้บรรเลง จินณวัฒน์ มั่นทรัพย์ เป็นผู้ประพันธ์เพลงชาวไทยที่ได้รับความนิยมในหมู่วงดุริยางค์เครื่องลมและดนตรีสนาม สำหรับบทเพลง *คอนเสิร์ตมาร์ช หมายเลขหนึ่ง “เพลย์กราวนด์”* จัดทำขึ้นภายใต้โครงการเรียบเรียงเสียงประสานและจัดทำโน้ตเพื่ออนุรักษ์ และสืบสานท่วงทำนองไทย โดยวงดุริยางค์เครื่องลมเยาวชนไทย กองส่งเสริมและถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรม กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม จากนั้น บทเพลงดังกล่าวได้ถูกนำมาบรรเลงเผยแพร่โดยวงดุริยางค์เยาวชนไทย ซึ่งเป็นวงระดับเยาวชน และวงมิลเลียนวินด์ฟิลฮาร์โมนิก และวงดุริยางค์เครื่องลมทุกระดับในประเทศไทย นอกจากนี้ยังได้มีการจัดเรียบเรียงขึ้นใหม่สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม เฟลิกซ์เปิดอองซอมเบล และวงเครื่องลมทองเหลือง เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนไทยได้บรรเลง

* Corresponding author, email: natsarun.ti@bsru.ac.th

บทเพลงคอนเสิร์ตมาร์ช หมายเลขหนึ่ง “เพลย์กราวนด์” ได้อย่างทั่วถึง และสามารถนำบทเพลงไปใช้ในการแสดงดนตรีและรายการประกวดดนตรีหลากหลายรายการ เช่น การประกวดศิลปหัตถกรรม การประกวดเทศกาลดนตรีนานาชาติ “นอร์ทอีสเทิร์นวินด์” และการประกวดวงดุริยางค์เครื่องลมในระดับนานาชาติ คอนเสิร์ตมาร์ช หมายเลขหนึ่ง “เพลย์กราวนด์” เป็นบทเพลงที่มีทำนองเพลงไทยแบบร่วมสมัยโดยมีรูปแบบของจังหวะ เดินแถวแบบตะวันตกเข้ามาผสมผสานอย่างลงตัว เป็นการเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม การศึกษา บทเพลงในรูปแบบเพลงเดินแถวหรือเพลงมาร์ช ซึ่งเป็นบทเพลงพื้นฐานสำหรับผู้บรรเลวงดุริยางค์เครื่องลมหรือวงโยธวาทิตในประเทศไทย

บทเพลง คอนเสิร์ตมาร์ช หมายเลขหนึ่ง “เพลย์กราวนด์” ผู้ประพันธ์ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดที่สะท้อนถึงการเคารพต่อจอห์น ฟิลิป ซูซา ผู้ได้รับการยกย่องว่าเป็น “ราชาเพลงมาร์ช” โดยการนำแรงบันดาลใจจากบทเพลง *เดอะธันเดอร์* ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์ที่ทำให้ผู้ฟังนึกถึงบทเพลงมาร์ชได้ทันที อีกทั้งยังต้องการให้เป็นบทเพลงไทยร่วมสมัยที่มีกลิ่นอายของความเป็นเพลงมาร์ชแบบดั้งเดิม แต่มีความโดดเด่นด้วยท่วงทำนองเพลงไทย นอกจากนี้ บทประพันธ์ที่บรรยายถึงบรรยากาศการชีวิตวัยเด็กในเมืองช่วงเย็น ของทุกวัน ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ดีในการที่เด็ก ๆ ได้ออกมาเล่นนอกบ้านกับเพื่อนในชุมชนคล้ายกันในทุกที่ไม่ว่าจะเป็นบนถนน หรือสนามเด็กเล่น แต่ทุก ๆ ที่จะเป็นสนามเด็กเล่นของพวกเขาตามแต่ที่จะจินตนาการ บทเพลงนี้สอดแทรกจังหวะและทำนองแบบเดินแถว หรือแบบมาร์ชที่มีแนวคิดมาจากการใช้จังหวะของเครื่องกระทบ และทำนองจากบทเพลง *เดอะธันเดอร์* เข้ามาผสมผสานกับท่วงทำนองแบบไทยอย่างกลมกลืน ด้านทำนองที่ใช้ในการประพันธ์เพลง เป็นท่วงทำนองแบบไทยบนบันไดเสียงเพนตาโทนิค ซึ่งมีรูปแบบของการใช้กลุ่มโน้ตที่แตกต่างกันไป และการซ้ำทำนองหลักในหลาย ๆ ช่วงของบทเพลง การพัฒนาทำนองหลัก การสลับบทบาทของการบรรเลงทำนอง ผสมผสานกับกลุ่มแนวเสียงอื่น ๆ ที่ทำให้เกิดสีสันของเสียงในแต่ละช่วงที่ทำให้เกิดความหลากหลายของอารมณ์ การใช้เทคนิคเสียงของกลุ่มทรีมเป็ต เช่น การใช้เทคนิคด้วยอุปกรณ์สเตรตมิวต์ที่ให้เสียงสนุกสนาน การใช้โน้ตระดับของกลุ่มเครื่องลมไม้ ซึ่งเป็นจุดเด่นของบทเพลงนี้

ด้านเทคนิคการวิเคราะห์บทเพลง แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 6 จุดซ่อม ได้แก่ จุดซ่อมในช่วงนำถึงจุดซ่อม B มีการนำเสนอด้วยทำนองหลัก สร้างบรรยากาศสนามเด็กเล่น และขบวนพาเหรดที่กำลังเดินผ่าน โดยทำนองหลักของบทเพลงปรากฏตั้งแต่ในห้องแรก เพื่อให้ผู้ฟังทำความรู้จักกับทำนองเพลงหลักเป็นอันดับแรก จุดซ่อม C มีการพักอารมณ์เพลงด้วยเครื่องดนตรีเสียงกลางพร้อมกับทำนองที่เกิดขึ้นใหม่ จุดซ่อม D ทำนองหลักกลับมาอีกครั้งโดยการนำเสนอด้วยกลุ่มแนวเสียงเทเนอร์ จุดซ่อม E และ F นำเสนอทำนองใหม่ลักษณะของทริโอ ที่ไม่มีการเปลี่ยนกุญแจเสียง จุดซ่อม G เป็นโครงสร้างนำทำนองมาพัฒนาแบบแวนิเอชัน และจุดซ่อม J ถึงช่วงจบ การกลับมาของทำนองในช่วงทริโออีกครั้งในลักษณะที่สง่างาม พร้อมการกลับมาของทำนองแรกที่ถูกดัดแปลงและพัฒนาในลักษณะของการสอดประสานก่อนที่จะจบด้วยความเข้าใจในตอนสุดท้ายของ

บทเพลง จากการวิเคราะห์เทคนิคการประพันธ์เพลงแต่ละจุดเชื่อมโยง พบว่ามีการใช้เทคนิคการเคลื่อนที่แนวทำนองทิศทางตรงข้าม การซ้ำ และการพัฒนาแบบแวริเอชัน

โดยสรุปแล้ว บทเพลง *คอนเสิร์ตมาร์ช หมายเลขหนึ่ง “เพลย์กราวนด์”* มีท่วงทำนองที่เป็นอัตลักษณ์ของทำนองไทยแบบร่วมสมัย โดยการสร้างทำนองบนบันไดเสียงเพนตาโทนิคแบบทำนองไทย บนพื้นฐานของจังหวะและรูปแบบของเพลงเดินแถวหรือเพลงมาร์ชตะวันตกที่เป็นแนวทางของจอห์น ฟิลิป ซูซา ราชาเพลงมาร์ชที่มีชื่อเสียงของโลก ทำนองแบบไทยบนบันไดเสียงเพนตาโทนิคมีการบรรเลงควบคู่ไปกับการใช้กลุ่มโน้ตที่มีเอกลักษณ์ของความหมายที่เกี่ยวข้องกับเด็กไทยที่กำลังเล่นอยู่ในสนามเด็กเล่น ลักษณะทำนองมีความสนุกสนาน ชี้เล่น จากการใช้กลุ่มโน้ตและสำเนียงเสียงที่กระชับในกลุ่มเครื่องลมไม้ที่แสดงบทบาทของเด็ก ๆ นอกจากนั้นยังมีความโดดเด่นในการเลือกใช้เทคนิค และสีสันเสียงของแนวเสียงเครื่องดนตรีต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมเช่น การบรรเลงแบบประโคมแตรในกลุ่มทรัมเป็ต การใช้เทคนิคเสียง “สเตเรอมีวอร์ด” ของแนวเสียงทรัมเป็ต เพื่อเพิ่มสีสันเสียงจากการนำทำนองหลักของบทเพลงกลับมาบรรเลงใหม่ เพื่อให้เกิดความแตกต่างและความน่าสนใจมากขึ้น การบรรเลงโน้ตประดับในกลุ่มเครื่องลมไม้ การใช้จังหวะของแนวเสียงเครื่องเคาะจังหวะด้วยวูดบล็อก ที่ทำให้เกิดความชี้เล่น ขบขันเป็นไปตามจินตนาการของผู้ประพันธ์ ถึงแม้ว่าทำนองหลักจะมีการนำกลับมาใช้ในหลากหลายช่วงของบทเพลง แต่การปรากฏของทำนองหลักในบทเพลงแต่ละช่วงนั้น ให้อารมณ์และความรู้สึกที่แตกต่างกัน และมีสีสันที่หลากหลาย

คำสำคัญ : แนวคิด / คอนเสิร์ตมาร์ช / เพลย์กราวนด์

Abstract

This article aims to present an analytical study of the compositional concepts in *Concert March No. 1 “Playground”*, a wind band composition by Jinnawat Munsap. The analysis focuses on two key aspects: (1) an examination of the composer’s conceptual approach to the work, and (2) an analysis of the compositional ideas embodied within each rehearsal section to understand how musical ideas are communicated to performers. Jinnawat Munsap is a highly regarded Thai composer, particularly well-known among wind ensembles and marching-band communities. *Concert March No. 1 “Playground”* was created as part of a project on arranging and producing musical scores aimed at preserving and promoting Thai melodies, under the auspices of the Thai Youth Wind Ensemble, Department of Cultural Promotion, Ministry of Culture. Subsequently, the piece has been performed and disseminated

by the Thai Youth Wind Ensemble, the Million Wind Philharmonic, and various wind bands across Thailand. Additionally, it has been rearranged for flexible wind ensembles and brass bands to increase accessibility for Thai youth musicians, allowing the piece to be performed widely and used in various music competitions and events, such as the Arts and Crafts Competitions, the Northeastern Winds International Festival, and international wind band contests. Consequently, *concert march No. 1, "Playground,"* exemplifies a contemporary Thai melody blended seamlessly with Western march rhythms, representing a fusion of cultural elements. Moreover, the piece serves as a medium for promoting Thai art and culture through musical performance. Both performers and audiences gain insight into Thai melodic characteristics while studying the march form, which is foundational for wind and military bands in Thailand.

"*Playground*" reflects the composer's respect for John Philip Sousa, often referred to as the "March King," through inspiration drawn from Sousa's famous march, "*The Thunderer*," which serves as an archetype of traditional march music. The composer aimed to create a contemporary Thai piece with a traditional march flavor, yet infused with the unique characteristics of Thai melodies. The composition evokes the childhood atmosphere of an evening in a city, where children play outside with friends in a community playground, symbolizing universal childhood moments. The piece blends traditional march rhythms with Thai melodic elements, primarily based on the pentatonic scale, using various note groupings and the repetition of the main melody throughout different sections of the composition. The piece also features the development of the main theme, alternating instrumental roles, and blending different instrumental timbres, which adds color and emotional variety to each passage. Specific techniques, such as the use of the "Straight Mute" for trumpet and ornamentation in the woodwind section, are distinctive features of the piece.

The analytical breakdown of the piece can be divided into six sections: the introduction A section establishes the main theme and sets the scene of the playground and parade, while B section presents the main theme to familiarize the listener. C section introduces a contrasting section with a new melody and softer dynamics. In D section, the main theme returns, played by the tenor section. E and F sections present a trio section without key modulation. G section showcases a variation of the main theme, and section J concludes with

a reappearance of the trio theme, followed by the return of the modified main theme, culminating in a final, exciting ending. The piece employs various compositional techniques, including contrary motion, repetition, and variation.

In summary, *Concert March No. 1, "Playground,"* features a distinctive contemporary Thai melody constructed on the pentatonic scale, integrated with the rhythmic and structural framework of Western march music, as exemplified by John Philip Sousa, the renowned "March King." The Thai pentatonic melody is performed alongside characteristic note groupings that evoke imagery of Thai children playing in a playground. The melodic character is playful and lively, highlighted by concise phrasing and the expressive role of the woodwind section, symbolizing the children's energy. The composition is notable for its thoughtful use of instrumental techniques and timbral colors, such as trumpet fanfares, the application of the Straight Mute technique on trumpets to add tonal variety, ornamentation in the woodwind parts, and the rhythmic use of the wood block to evoke a sense of playfulness and humor aligned with the composer's imaginative intent. Although the main theme recurs throughout the piece, its varied presentations convey different emotions and tonal colors, akin to a playground filled with diverse equipment and children running and playing energetically. This dynamic interplay of melody and texture embodies both cultural symbolism and compositional sophistication in the work.

Keywords: Concept / Concert March / Playground

บทเพลง *คอนเสิร์ตมาร์ช* หมายเลขหนึ่ง "*เพลย์กราวนด์*" (*Concert March No. 1 "Playground"*) ประพันธ์โดย จิณณวัตร มั่นทรัพย์ เป็นผู้ประพันธ์เพลงชาวไทยที่ได้รับความนิยมในหมู่วงดุริยางค์เครื่องลมและดนตรีสนาม นอกจากนี้ยังมีผลงานประพันธ์และเรียบเรียงเสียงประสานให้กับวงในต่างประเทศ อาทิ สิงคโปร์ มาเลเซีย ไต้หวัน จีน และญี่ปุ่น สำหรับบทเพลง *คอนเสิร์ตมาร์ช* หมายเลขหนึ่ง "*เพลย์กราวนด์*" เป็นบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม ภายใต้โครงการเรียบเรียงเสียงประสานและจัดทำโน้ตเพลงเพื่ออนุรักษ์และสืบสานท่วงทำนองเพลงไทยโดย สมาคมดนตรีและมาร์ชชิงอาร์ทสกร่วมกับวงดุริยางค์เครื่องลมเยาวชนไทย สนับสนุนโดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม บทเพลงดังกล่าวได้เผยแพร่เป็นครั้งแรก

ในประเทศไทยในการแสดงคอนเสิร์ต Million is Back to School บรรเลงโดยวงมิลเลียนวินด์ฟิลฮาร์โมนิก (Million Wind Philharmonic) อำนวยเพลงโดยสรพจน์ วรแสง เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2565 ณ หอแสดงดนตรี วิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และวงดุริยางค์เครื่องลมเยาวชนไทย ได้นำออกแสดงคอนเสิร์ตอย่างเป็นทางการ ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2565 และหลังจากนั้นบทเพลงดังกล่าว ได้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายมากขึ้นจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากมีท่วงทำนองของบทเพลงที่มีความโดดเด่นและการผสมผสานจังหวะเดินแถว (March) ที่เป็นที่คุ้นเคยในบทเพลงเดินแถวต้นฉบับในดนตรีตะวันตกที่นิยมนำมาบรรเลงตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

จากการนำบทเพลงออกแสดงถึง 2 ครั้งจากวงดุริยางค์เครื่องลมทั้งในระดับอาชีพ และระดับเยาวชน จึงทำให้เป็นที่แพร่หลายในรายการประกวดแข่งขันทั้งในระดับชาติและนานาชาติในหลากหลายรายการมาจนถึงปัจจุบัน จึงเห็นได้ว่า บทเพลง *คอนเสิร์ตมาร์ช หมายเลขหนึ่ง “เพลย์กราวนด์”* เป็นบทเพลงที่สามารถนำมาใช้ในการบรรเลงได้ทุกระดับทักษะ แนวคิดของบทประพันธ์เพลงดังกล่าวเป็นบทประพันธ์ที่มีท่วงทำนองที่มีความไพเราะ น่าสนใจ จุดเด่นของบทเพลงคือแนวคิดของการสร้างสรรค์ทำนองแบบไทยตามคุณลักษณะของตัวละครที่กล่าวถึงในบทเพลง รวมถึงบรรยากาศวิถีการใช้ชีวิตช่วงเย็นของเด็ก ๆ ในเมืองตามวิถีไทย เมื่อถึงเวลาช่วงเย็นของทุกวันเป็นเวลาที่เราจะออกมาเล่นนอกบ้านกับเพื่อนในชุมชน บ้างก็ปั่นจักรยาน บ้างก็วิ่งเล่นบนถนน บ้างก็เตะฟุตบอลกันริมทาง ในบางวันสำคัญพิเศษก็มีขบวนพาเหรดผ่านหน้าบ้าน สร้างความสนุกสนานและตื่นตาตื่นใจได้ไม่น้อย สำหรับเด็ก ๆ แล้วในทุกพื้นที่ของชุมชนเมืองเป็นสนามเด็กเล่นของพวกเขา เนื่องจากชุมชนเมืองมักมีพื้นที่ที่จำกัด มีความแออัดของบ้านเรือน และความวุ่นวายของคนในเมือง ดังนั้นสนามเด็กเล่นจึงไม่ได้เป็นเพียงสนามสี่เหลี่ยมเท่านั้น แต่เป็นสถานที่ตามแต่จินตนาการ จากความหมายของบทเพลงทำให้เกิดความน่าสนใจในส่วนของการทำนอง และจังหวะของบทเพลงที่มีความหลากหลาย รวมถึงการแสดงออกทางการบรรเลงให้ได้ตามอารมณ์และความรู้สึกของท่วงทำนองในบทเพลงให้เป็นไปตามที่ผู้ประพันธ์ได้ให้ความหมายไว้

แนวคิดการสร้างสรรคทำนองเพลง (Concepts in Melodic Composition)

ด้วยความมุ่งหวังของผู้ประพันธ์ที่ต้องการสร้างสรรค์บทเพลงมาร์ช (March) ในแบบฉบับของไทยแต่มีความร่วมสมัย โดยนำแนวคิดจากบทเพลง *เดอะธันเดอร์ (The Thunderer)* ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1889 โดยจอห์น ฟิลิป ซูซา (John Philip Sousa, 1854-1932) ทั้งนี้ซูซาเป็นนักดนตรี วาทยกร และนักประพันธ์เพลงมาร์ชที่มีชื่อเสียงและถูกเรียกว่าเป็นราชาเพลงมาร์ช (March King)¹ ซูซาเข้ารับราชการในนาวิกโยธิน

¹ Andypease, “The Thunderer by John Philip Sousa,” accessed September 13, 2025, <https://windliterature.org/2013/08/26/the-thunderer-by-john-philip-sousa/>.

สหรัฐตั้งแต่อายุ 26 ปี และดำรงตำแหน่งวาทยกรของวง President's Own United States Marine Band ต่อมาปี ค.ศ. 1832 เขาก่อตั้ง “Sousa and His Band” ออกทัวร์คอนเสิร์ตทั่วสหรัฐอเมริกาและทั่วโลกภายใต้การอำนวยเพลงของเขาเป็นเวลานานกว่า 40 ปี และได้รับการชื่นชมอย่างกว้างขวาง²

บทเพลง *เดอะธันเดอร์เลอร์* ประพันธ์ขึ้นเพื่ออุทิศให้กับองค์กร Columbia Commandery No. 2, Knights Templar และถูกประพันธ์ขึ้นเนื่องในโอกาสการประชุมใหญ่ครั้งที่ 24 (Twenty-fourth Triennial Conclave) ของ Gran Encampment ที่จัดขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1889 โดยมี Columbia Commandery No. 2 เป็นเจ้าภาพ และชูซาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นอัศวิน (Knighthood) ในองค์กรนี้เมื่อ 3 ปีก่อนหน้านั้น³ จากแนวคิดของผู้ประพันธ์เพลงที่นำบทเพลง *เดอะธันเดอร์เลอร์* มาเป็นฐานแนวคิดในการประพันธ์เพลง *คอนเสิร์ตมาร์ชหมายเลขหนึ่ง “เพลย์กราวนด์”* จึงเป็นการให้ความเคารพแก่จอห์น ฟิลิป ชูซา โดยการประพันธ์นำท่วงทำนองและจังหวะของบทเพลง *เดอะธันเดอร์เลอร์* มาสร้างสรรค์ในบทเพลง มีกลุ่มเครื่องกระทบปรากฏอยู่ในช่วงต้นของบทเพลงอย่างชัดเจน เป็นเสมือนอัตลักษณ์ของจังหวะและทำนองเพลงมาร์ชที่คุ้นเคย

บทเพลงนี้มีความยาวประมาณ 3.45 นาที อยู่บนบันไดเสียงบีแฟล็ตเมเจอร์ บนอัตราจังหวะสองสี่ (2/4) จึงขอนำเสนอแนวคิดโดยแบ่งเป็นการซ้อมจำนวน 6 จุดซ้อมเพื่อให้ผู้บรรเลงได้มีความเข้าใจในบทเพลงมากยิ่งขึ้น ตามรายละเอียดดังนี้

ช่วงนำ (Introduction) ถึงจุดซ้อม B มีการนำเสนอด้วยทำนองหลัก สร้างบรรยากาศสนามเด็กเล่นและขบวนพาเหรดที่กำลังเดินผ่าน โดยมีทำนองหลักของบทเพลงปรากฏตั้งแต่ในท้องแรก เพื่อให้ผู้ฟังทำความรู้จักกับทำนองเพลงหลักเป็นอันดับแรก

จุดซ้อม C มีการพักอารมณ์เพลงด้วยเครื่องดนตรีที่มีระดับเสียงกลางบรรเลงทำนองที่เกิดขึ้นใหม่

จุดซ้อม D มีทำนองหลักกลับมาอีกครั้งโดยการนำเสนอด้วยกลุ่มแนวเสียงเทเนอร์ (Tenor)

จุดซ้อม E ถึง F มีการนำเสนอทำนองใหม่ลักษณะของทริโอ (Trio) ที่ไม่มีการเปลี่ยนกุญแจเสียง

จุดซ้อม G เป็นโครงสร้างนำทำนองมาพัฒนาแบบแวริเอชัน (Variation) ส่วนจุดซ้อม H เป็นช่วงเชื่อม (Transition) ที่พัฒนาทำนองจากจุดซ้อม C และจุดซ้อม I พัฒนาทำนองมาจากจุดซ้อม A

จุดซ้อม J ถึงตอนจบ มีการกลับมาของทำนองในช่วงทริโอ ในลักษณะที่สง่างาม พร้อมการกลับมาของทำนองแรกที่ถูกดัดแปลงและพัฒนาในลักษณะของการสอดประสานก่อนที่จะจบด้วยความเร้าใจในตอนสุดท้ายของบทเพลง⁴

² Andypease, “The Thunderer by John Philip Sousa.”

³ Paul E. Bierley, *The Works of John Philip Sousa* (Westerville, OH: Integrity Press, 1984), 43.

⁴ Jinnawat Mansap, *Concert March No. 1 “Playground,”* ed. Department of Cultural Promotion (Bangkok: Ministry of Culture, 2022), 1. (in Thai)

Table 1 Musical form *Concert March No. 1 “Playground”*

Musical Form	Sectional	Rehearsal Mark	Bar
A	1	Introduction, A, B	1-32
B	2	C	33-68
A	3	D	69-88
C (Trio)	4	E, F	89-108
A (Variation)	5	G-I / J-L	109-206

ด้านแนวคิดการสร้างสรรคทำนองเพลง บทเพลงดังกล่าวมีการใช้ทำนองหลัก (Melody) แบบไทยด้วยบันไดเสียงเพนทาโทนิค (Pentatonic) โดยบันไดเสียงดังกล่าวช่วยให้มีความหลากหลายและสร้างความรู้สึกในการเปลี่ยนแปลงทำนองเพลงได้ดี⁵ ปรากฏให้ได้ยินอยู่ทุกส่วนของบทเพลง เปรียบทำนองหลักกับบทบาทของเด็ก ๆ ที่มีความสนุกสนานอยู่ทั่วทุกที่ในชุมชน ไม่ว่าจะเป็นหน้าบ้าน ถนนหนทาง และสวนสาธารณะ ด้วยการบรรเลงกลุ่มโน้ตที่มีลักษณะของความกระฉับกระเฉง เมื่อเด็ก ๆ ไปวิ่งเล่นที่ใดก็ตาม ก็จะมีการสร้างบรรยากาศของสถานที่เหล่านั้นจากการได้ยินลีลาสอดประสานแนวทำนอง (Counterpoint)

Example 1 Main Theme of *Concert March No. 1 “Playground”*

จาก Example 1 ทำนองหลักของบทเพลงคอนเสิร์ตมาร์ช หมายเลขหนึ่ง “เพลย์กราวนด์” ซึ่งทำนองหลักดังกล่าวจะมาปรากฏอยู่ในทุกจุดเชื่อมของบทเพลงอย่างชัดเจน โดยผู้ประพันธ์ได้เปลี่ยนบทบาทหน้าที่ให้แต่ละแนวเสียงบรรเลงทำนองหลักที่ไม่เหมือนกันในแต่ละจุดเชื่อม และพัฒนาทำนองรอง ที่บรรเลงประกอบกับทำนองหลักให้เกิดความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ดังนี้

⁵ Sombat Watchkama, “The Formative of Creative Development of Pentatonic Scale Structure to Music Composition,” *Journal of Humanities and Social Sciences Uttaradit Rajabhat University* 9, 1 (2022): 122. (in Thai)

ช่วงนำ จุดซ่อม A และ B

ช่วงนำห้องที่ 1-8 ได้มีการเริ่มต้นของทำนองหลักอย่างเรียบง่าย เป็นการแนะนำตัวละครที่เป็นเด็ก 1 ถึง 2 คน (แนวเสียงฟลูตและปิกโคโล) จากแนวเสียงของคลาริเน็ตและบาสซูน มีหน้าที่บรรเลงเป็นจังหวะหลักให้เกิดความกระชับของทำนองคล้ายการก้าวเดิน และหลังจากห้องที่ 9 เป็นต้นไป เริ่มมีการเพิ่มความเข้มข้นของทำนองหลักด้วยกลุ่มแนวเสียงทรัมเป็ตบรรเลงทำนองหลัก และกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองแนวอื่น ๆ บรรเลงเป็นจังหวะหลักให้ความหนักแน่นของเสียงมากยิ่งขึ้น

Example 2 Introduction (Bars 1-8)

Piccolo

Oboe

Bassoon

Clarinet in B $\flat$ 2,3

Picc.

Ob.

Bsn.

B $\flat$ Cl. 2,3

Example 2 เป็นจุดซุ่มที่มีการนำเสนอทำนองหลักด้วยแนวเสียงของกลุ่มเครื่องลมไม้ เช่น ปิกโคโล และโอโบ เป็นกลุ่มเครื่องดนตรีเสียงสูง ลักษณะของท่วงทำนองหลักที่มีความกระชับจากกลุ่มโน้ตกระโดดไปมาด้วยการใช้กลุ่มโน้ตเข็บติดหนึ่งชั้นประจุ (Dotted Eighth Note) และเข็บติดสองชั้น (Sixteenth Note) เพื่อสร้างความกระชับไปกระโดดไปหากกลุ่มโน้ตถัดไป นอกจากนี้มีการใช้พื้นฐานทักษะการบรรเลงด้านการควบคุมลักษณะเสียง (Articulation) ที่เหมือนกัน และสร้างความคมชัดให้กับท่วงทำนองของโน้ตดังกล่าว

Example 3 Percussion Parts in Section A (Bars 21-32)

Example 3 จุดซุ่มนี้มีแนวเสียงของกลุ่มเครื่องกระทบ บรรเลงในจังหวะเดินแทนคล้ายการร่วกลอง (Drum Roll) เป็นเอกลักษณ์ของเพลงเดินแถวและวงโยธวาทิตที่คุ้นเคย การใช้ระดับเสียงดัง-เบา (Dynamic) ให้เกิดความน่าสนใจ โดยสื่อถึงเสียงการร่วกลองของกลุ่มเครื่องกระทบที่ได้ยินมาแต่ไกล และกำลังจะเดินพาเหรดเข้ามาใกล้โดยมีระดับเสียงที่ดังขึ้น เพื่อส่งเข้าสู่ท่วงทำนองของกลุ่มเครื่องลมที่บรรเลงทำนองเดียวกัน (Unison) ที่กลับมาบรรเลงอีกครั้งและมีการย้ายบันไดเสียง (Modulation) ไปยังเอแฟล็ตเมเจอร์ และเมื่อเข้าสู่จุดซุ่ม B จึงย้ายกลับมายังบันไดเสียงบีแฟล็ตเมเจอร์ดังเดิม

Example 4 จุดซุ่มนี้เป็นการนำแนวคิดจากบทเพลง เดอะธันเดอร์ โดยจอห์น ฟิลิป ซูซา มีการใช้เทคนิคการประพันธ์แบบการเคลื่อนที่ทำนองทิศทางตรงข้าม (Contrary Motion)

Example 4 The Concept from *The Thunderer* in Section A (Bars 33-36)

33

Fl. 1,2

Bsn. 1,2

A. Sax 1,2

f

Example 5 Clarinet and Trumpet Parts in Section B (Bars 37-40)

37

Clarinet in B $\flat$ 1

Clarinet in B $\flat$ 2

Trumpet in B $\flat$

B $\flat$ Cl. 1

B $\flat$ Cl. 2

B $\flat$ Tpt.

Example 5 จุดข้อมนี้เป็นเพียงตัวอย่างในการนำเสนอทำนองในจุดข้อม B ที่เกิดขึ้น ของทำนองที่บรรเลงกลุ่มโน้ตเซปต์สองชั้นและเซปต์หนึ่งชั้นแบบรับ-ส่งให้มีความต่อเนื่องกัน โดยโน้ตแรกของแต่ละชุดประกอบไปด้วย ปิกโคโล ฟลูต คลาริเน็ต และอัลโตแซกโซโฟน ที่บรรเลงทำนองเดียวกับแนวเสียงคลาริเน็ต ซึ่งผู้ประพันธ์มุ่งเน้นการสร้างทำนองรองในการรองรับของโน้ตนอกคอร์ด (Non-Chord Tone) อย่างรวดเร็ว แต่ลงจังหวะที่ 1 ของทุก ห้องตามชั้นคู่และคอร์ดได้อย่างลงตัว ขณะที่แนวเสียงทรัมเป็ต เทเนอร์แซกโซโฟน โอโบ ฮอว์น บรรเลงทำนองหลักเดิม ทำให้เสียงในช่วงนี้มีความยิ่งใหญ่ และมีความหนาแน่นเสียงอย่างมีพลัง

จุดข้อม C

จุดข้อม C มีทำนองแตกต่างออกไป รวมถึงการใช้กลุ่มคอร์ดนอกคีย์และใช้เสียงกระด้าง (Dissonance) เพื่อให้เกิดความแตกต่างเพื่อให้เกิดความน่าสนใจในการหยุดฟังในจุดข้อม C อีกครั้งหนึ่ง และใช้เทคนิคซีควเन्ซ์ (Sequence) ในการซ้ำทำนองรับ-ส่งระหว่างแนวเสียงต่าง ๆ

Example 6 การเปลี่ยนทำนองที่แตกต่าง โดยจุดข้อมก่อนหน้านี้ (จุดข้อม B) มีการบรรเลงทำนองหลักของเพลงอยู่บ่อยครั้ง และมีแนวทำนองอื่น ๆ ประสานด้วยกลุ่มโน้ตเซปต์อย่างต่อเนื่อง เมื่อเข้าสู่จุดข้อม C ผู้ประพันธ์มีแนวคิดในการหยุดความวุ่นวายของเสียง ด้วยการลดแนวเสียงให้เหลือเพียงแนวเสียงฮอว์น ที่บรรเลงนำมาก่อนเพื่อดึงความสนใจของผู้ฟัง โดยการใช้กลุ่มคอร์ดเอแฟล็ต และบีแฟล็ต สลับกันไป และทำนองดังกล่าวได้มีการผลัดกันรับ-ส่งบรรเลงในแนวเสียงต่าง ๆ โดยเฉพาะแนวเสียงทรัมเป็ต ที่มีการใช้เทคนิคของการใช้สเตรตมัวด์ (Straight Mute) เพื่อสร้างเสียงให้เกิดเสียงกระด้างขึ้นอีกครั้ง

Example 6 Melodies Changed in Section C (Bars 53-60)

Example 7 จุดข้อมนี้มีแนวเสียงทรัมเป็ต 1 ถึงทรัมเป็ต 3 รับทำนองต่อจากแนวเสียงฮอว์น โดยมีการเปลี่ยนทำนองและใช้เทคนิคแบบสเตรตมัวด์ เพื่อให้การเปลี่ยนทำนองมีความแตกต่างกันเพิ่มสีสันให้กับทำนองมากยิ่งขึ้น

Example 7 Sequence Imitation in Section C (Bars 61-68)

จุดซัอม D

จุดซัอม D เป็นจุดซัอมที่มีทำนองหลักกลับมาอีกครั้งโดยการนำเสนอด้วยกลุ่มแนวเสียงเทเนอร์ ได้แก่ บาสซูน เทเนอร์แซกโซโฟน ทรอมโบน 1 และทรอมโบน 2 เบสทรอมโบน และยูโฟเนียม แต่มีความแตกต่างด้านอารมณ์และความรู้สึกกับช่วงนำถึงจุดซัอม B มีการนำเสนอด้วยทำนองหลักโดยมีกลุ่มแนวเสียงเครื่องลมไม้บรรเลงกลุ่มโน้ตเชบัต สองชั้นบรรเลงควบคู่ไปกับกลุ่มทำนองหลัก จึงเกิดสีสันเสียงที่แตกต่างไปจากช่วงแรกของบทเพลง

Example 8 Back to Main Melodies (Bars 69-72)

Example 8 แสดงการกลับมาของทำนองหลักของบทเพลงที่อยู่ในช่วงแรกอีกครั้ง แต่มีการเปลี่ยนแปลงหน้าที่ในการบรรเลง โดยให้แนวเสียงกลุ่มเทเนอร์ บรรเลงทำนองหลัก และกลุ่มเครื่องลมไม้บรรเลงกลุ่มโน้ตเชบัตสองชั้น (ที่มาจากห้อง 37 Example 5) ให้เกิดความกระชับของทำนองและจังหวะให้เกิดความคึกคักมากขึ้น

Example 9 ในขณะที่มีการบรรเลงทำนองระหว่าง 2 แนวเสียงที่บรรเลงทำนองหลัก และกลุ่มโน้ตเซปต์สองชั้น มีการเพิ่มแนวเสียงทริมเป็ต 1-3 ขณะที่แนวเสียงอื่น ๆ ยังทำหน้าที่บรรเลงเช่นเดิม เนื่องจากทำนองหลักมีการเข้าไปมาหลายรอบในจุดซอ D ผู้ประพันธ์จึงสร้างสีสันของกลุ่มแนวเสียงต่าง ๆ อย่างเป็นเอกลักษณ์ เช่น แนวเสียงทริมเป็ต ที่มีการบรรเลงประโคมแตร ที่แสดงถึงพลังของทำนองหลักที่กำลังบรรเลงเคลื่อนที่ไปข้างหน้าด้วยกัน

Example 9 Back to Main Melodies (Bars 77-80)

77

Woodwind

Brass

Tp. 1, 2, 3

Example 10 New Melodies Trio (Bars 89-99)

89

Cl. 1

Hn. 3, 4

Cl. 1

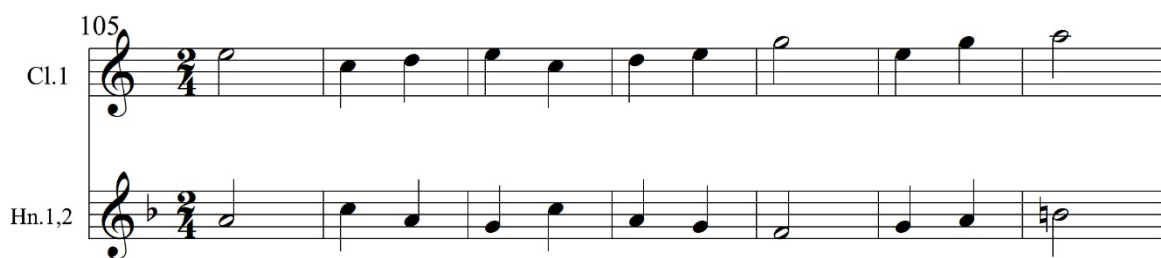
Hn. 3, 4

จุดซ้อย E ถึง F

จุดซ้อย E ถึง F เป็นจุดซ้อยที่มีการนำเสนอทำนองใหม่ในลักษณะของทริโอ ซึ่งมีความแตกต่างไปจากจุดซ้อยต่าง ๆ โดยสิ้นเชิง โดยบรรเลงด้วยโน้ตตัวดำและตัวขาว และมีการดำเนินแนวทำนองแบบเพนตาโทนิค บนคอร์ดประสานที่แสดงถึงความสง่างามในจุดซ้อยดังกล่าวนี้

Example 10 ตัวอย่างของแนวเสียงที่บรรเลงทำนองใหม่ในช่วงทริโอ ซึ่งมีทำนองที่แตกต่างไปจากการบรรเลงทำนองหลักในช่วงแรก ๆ ของบทเพลง ผู้ประพันธ์มุ่งเน้นการเคลื่อนที่ของทำนองบนบันไดเสียงปีแฟล็ตเพนตาโทนิคบนโน้ตตัวดำ และตัวขาวอย่างเรียบง่าย สอดประสานกับแนวเสียงฮอρν 3 และ 4 ที่บรรเลงเป็นคอร์ดเพื่อเพิ่มความสง่างามมากยิ่งขึ้นด้วยจังหวะเร็วปานกลางแบบก้าวเดิน

Example 11 Contrary Motion Technique (Bars 105-111)

Example 11 ผู้ประพันธ์มีการซ้ำทำนองเดิมจากจุดซ้อย E โดยเพิ่มเติมแนวเสียงที่มีการเคลื่อนที่ทำนองทิศทางตรงข้าม โดยทำนองหนึ่งเคลื่อนที่ขึ้น และอีกทำนองหนึ่งเคลื่อนที่ลง⁶ จากตัวอย่างระหว่างแนวเสียงคลาริเน็ต 1 และแนวเสียงฮอρν 1-2 การเคลื่อนที่ทิศทางของแนวทำนองแบบสวนทางกัน และบรรเลงไปพร้อมกัน เพื่อเพิ่มสีสันให้แตกต่างไปจากการนำเสนอทำนองในจุดซ้อย E ก่อนหน้านี้

จุดซ้อย G

การนำทำนองมาพัฒนาแบบแวริเอชัน (Variation) การกลับมาของทำนองหลักอีกครั้ง ผู้ประพันธ์เพิ่มสีสันให้มากขึ้น จากการใช้เสียงและเทคนิคของกลุ่มเสียงเครื่องดนตรีต่าง ๆ เช่น แนวเสียงทรัมเป็ต บรรเลงทำนองหลักนำมาก่อนในช่วงแรกด้วยการใช้เสียงสเตรตมัสส์ บรเลงร่วมกับเครื่องเคาะจังหวะในแนวเสียงวู้ดบล็อก (Wood Block)

⁶ Wiboon Trakulhun, *Diatonic Tonal Harmony* (Pathumthani: Anantanak, 2021), 13. (in Thai)

Example 12 Back to Main Melody in Section G (Bars 121-124)

นอกจากนี้ แนวเสียงฟลูตมีการใช้เทคนิคโน้ตประดับ (Ornament) ซึ่งเป็นโน้ตที่เพิ่มเข้ามาเพื่อตกแต่งทำนองให้ไพเราะและน่าสนใจมากขึ้น⁷

จุดซ้อม J ถึงช่วงจบ

การกลับมาของทำนองในช่วงทริโอ กลับมาอีกครั้งพร้อมการกลับมาของทำนองแรกที่ถูกดัดแปลงก่อนที่จะจบด้วยความเร็วในตอนสุดท้ายของบทเพลง⁸ โดยจุดซ้อมนี้เป็นบทสรุปของบทเพลงทั้งหมด โดยการกลับมาของทำนองหลักบรรเลงไปพร้อม ๆ กับทำนองในจุดซ้อม E และ F ได้อย่างลงตัว

Example 14 Repetition Main Melody and Melody in Section E-F (Bars 161-166)

The musical score for Example 14 consists of two systems of staves. The first system shows measures 161-164, and the second system shows measures 165-166. Each system has two staves: Flute 1 and 2 (Fl.1,2) and Trumpet 1 (Tp.1). The key signature is one flat (B-flat) and the time signature is 2/4. The Flute part features a melodic line with ornaments (trills) and a final flourish. The Trumpet part provides a harmonic accompaniment with a steady eighth-note pattern.

Example 14 ตัวอย่างเป็นการบรรเลงระหว่างแนวเสียงฟลูต 1 และ 2 บรรเลงทำนองหลัก โดยมีการพัฒนาแนวทำนองหลักให้แตกต่างไปจากทำนองเดิมด้วยการขยายส่วนลักษณะจังหวะด้วยกลุ่มโน้ตเชบิตสองชั้น และแนวเสียงทรัมเป็ต 1 บรรเลงทำนองในจุดซ้อม E ถึง F เช่นเดิม ซึ่งมีการบรรเลงควบคู่กันไปพร้อมกัน

⁷Natchar Pancharoen, *Music Dictionary*, 5th ed. (Bangkok: Ketkarat Publishing House, 2021), 265. (in Thai)

⁸Jinnawat Mansap, 1. (in Thai)

ซึ่งในลักษณะของการบรรเลงแบบดังกล่าวนี้ เป็นการใช้ความสมดุลระหว่างโน้ตที่เคลื่อนที่เร็วด้วยกลุ่มเซบีดสองชั้น และกลุ่มที่บรรเลงด้วยโน้ตตัวดำและตัวขาว ทำให้เกิดความหนาแน่นลักษณะจังหวะ (Rhythmic Density) โดยลักษณะจังหวะที่ดีต้องมีความสมดุลระหว่างการใช้น้ตเร็ว ซึ่งฟังดูกระชั้น กับการใช้น้ตยาวทำให้เพลงฟังเหมือนช้าลง แต่ทั้งนี้อัตราความเร็วยังคงที่ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง⁹

สรุปผล (Conclusion)

โดยสรุปแล้ว บทเพลง *คอนเสิร์ตมาร์ช หมายเลขหนึ่ง “เพลย์กราวนด์”* มีท่วงทำนองที่เป็นอัตลักษณ์ของทำนองไทยแบบร่วมสมัย ผู้ประพันธ์เพลงมีความมุ่งหวังเพื่อประพันธ์ขึ้นจากการเคารพต่อราชาเพลงมาร์ชอย่างจอห์น ฟิลลิป ซูซา ในบทเพลง *เดอะธันเดอร์* ที่มีท่วงทำนองและจังหวะที่มีอัตลักษณ์ของเพลงมาร์ชที่คุ้นเคย นอกจากนี้ บทเพลงดังกล่าวมีการสร้างสรรค์และออกแบบทำนองแบบไทยบนบันไดเสียงเพนตาโทนิคควบคู่ไปกับการใช้กลุ่มโน้ตที่มีเอกลักษณ์ของความหมายที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ๆ คนไทยที่เล่นอยู่ในสนามเด็กเล่น ลักษณะทำนองมีความสนุกสนาน ชี้เล่น และบทเพลงดังกล่าว เป็นบทเพลงที่มีจังหวะแบบเดินแถว ผสมผสานท่วงทำนองแบบไทยที่มีความโดดเด่นในการเลือกใช้เทคนิค และสีสันเสียงของแนวเสียงเครื่องดนตรีต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม เช่น การบรรเลงแบบประโคมแตรในกลุ่มทรีมเป็ต การบรรเลงโน้ตประดับในกลุ่มเครื่องลมไม้ การใช้เทคนิคเสียงสเตรตมิวต์ในกลุ่มทรีมเป็ตกับกลุ่มเคาะจังหวะวูดบล็อก ที่ทำให้เกิดจินตนาการการเล่นต่าง ๆ ที่ให้ความรู้สึกที่หลากหลาย ถึงแม้ว่าทำนองหลักจะมีการนำกลับมาใช้ในหลากหลายช่วงของบทเพลง แต่การปรากฏของทำนองหลักในบทเพลงแต่ละช่วง ให้อารมณ์และความรู้สึกที่แตกต่างกันและมีสีสันที่หลากหลาย การพิจารณาว่าดนตรีร่วมสมัยบทเพลงใดเป็นบทเพลงที่มีคุณค่า ควรพิจารณาถึงบทประพันธ์เพลงที่ยิ่งใหญ่ในอดีตที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นงานที่มีคุณค่า ก็สามารถอธิบายแนวทางในการประเมินคุณค่าของผลงานที่ประพันธ์ในยุคสมัยปัจจุบัน และบทประพันธ์เพลงที่จะมีต่อไปในอนาคตได้¹⁰ เช่นเดียวกับบทเพลง *คอนเสิร์ตมาร์ช หมายเลขหนึ่ง “เพลย์กราวนด์”* ที่มีแนวคิดจากบทเพลง *เดอะธันเดอร์* ของจอห์น ฟิลลิป ซูซา โดยสามารถเป็นบทเพลงที่ยิ่งใหญ่ในอนาคตได้เช่นเดียวกัน

⁹ Natchar Pancharoen, *Form and Analysis*, 7th ed. (Bangkok: Ketkarat Publishing House, 2020), 43. (in Thai)

¹⁰ Narongrit Dhamabutra, *Interpretation and Analysis* (Bangkok: Thanapress, 2010), 187-188. (in Thai)

Declaration of Generative Artificial Intelligence in the Writing Process

During the preparation of this manuscript, the authors used ChatGPT-5.5 (OpenAI) solely to improve language clarity and grammar. All scientific content, interpretations, analyses, and conclusions were developed by the authors. The authors reviewed and edited the AI-generated output as necessary and take full responsibility for the accuracy and integrity of the manuscript.

Bibliography

- Andypease. “*The Thunderer* by John Philip Sousa.” Accessed September 13, 2025.
<https://windliterature.org/2013/08/26/the-thunderer-by-john-philip-sousa/>.
- Bierley, Paul E. *The Works of John Philip Sousa*. Westerville, OH: Integrity Press, 1984.
- Dhamabutra, Narongrit. *Interpretation and Analysis*. Bangkok: Thanapress, 2010. (in Thai)
- Mansap, Jinnawat. *Concert March No. 1 “Playground”*. Edited by Department of Cultural Promotion. Bangkok: Ministry of Culture, 2022. (in Thai)
- Pancharoen, Natchar. *Music Dictionary*. 5th ed. Bangkok: Ketkarat Publishing House, 2021.
(in Thai)
- Pancharoen, Natchar. *Form and Analysis*. 7th ed. Bangkok: Ketkarat Publishing House, 2020.
(in Thai)
- Trakulhun, Wiboon. *Diatonic Tonal Harmony*. Pathumthani: Anantanak, 2021. (in Thai)
- Watchkama, Sombat. “The Formative of Creative Development of Pentatonic Scale Structure to Music Composition.” *Journal of Humanities and Social Sciences Uttaradit Rajabhat University* 9, 1 (2022): 105-123. (in Thai)